

۲۰۱۸/۰۵/۲۱

حامد نوید

آتش

دوست عزیز آقای "شکیب علمی" تشکر از اینکه این موضوع را به توجه من رساندید،

اینست متن مکمل شعر "آتش" که سال ها پیش چند ماه بعد از حمله نظامی روس ها به افغانستان در سال ۱۹۸۰ سروده بودم. این شعر بارها، از طریق رسانه ها پخش گردیده و به گوش همه رسیده، نمی دانم چرا آقای انام که باهم آشنایی و رابطه نیک هم داریم، پس از گذشت سه دهه ادعای سرودن این شعر را نموده اند و در همان وقت اعتراض نمودند. به فضل و عنایت خداوند هم آقای جمال معصومی، هم آقای اشپاری و هم آقای عبید ملکیار زنده استند تا در مورد صحت و سقم این ادعا نظر بیطرفانه شان را ابراز دارند باز هم اگر آقای انام در مورد ادعای دارند، من حاضرم در عین وزن و قافیه شعر دیگری بسرایم و ایشان را نیز دعوت می نمایم تا در عین وزن و قافیه طبع آزمایی کنند تا همه بدانند که سراینده اصلی این سروده کیست؟

آتش

آتش از سوز دلم در سوختن آید هنوز

وز گداز سینه ام بوی وطن آید هنوز

سینه میهن پرستان مظهر عشق خداست

نالۀ توحید زین نای کهن آید هنوز

بر بیابان وطن ای ابر نیسان ناله زن

کز نوایت صد گلستان در سخن آید هنوز

باغبان بیهوده می گوئی که آمد نوبهار

زین غمستان ناله درد و محن آید هنوز

وه که گل در آتش است و سبزه گشته تر بخون
وای اشک غصه از چشم سمن آید هنوز
بسکه در خوناب غم غلتیده صد سرو روان
بوی خون از شاخه های نارون آید هنوز
ای عدو هشارکز سیلاب خشم و انتقام
نعره های پرخروش مرد و زن آید هنوز
در شبستان از دل کوهپایه های تر بخون
انعکاس تیشه های کوهکن آید هنوز
آنقدر تا برشگافد سینه افلاک را
غرش طوفان از این دشت و دمن آید هنوز
باک نبود گر فلک بشکست بال و پر مرا
از پر شهباز مشق پر زدن آید هنوز
گرچه سرشد خاک و گرد هستی ام برباد رفت
از دل ویرانه ها آواز من آید هنوز

حامد نوید ، اپریل ۱۹۸۰ ، مریلند